

Forfatter: Carl Henrik Scharling, 1836-1920

Titel: Udrag fra BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1860-07-09)

Citation: Carl Henrik Scharling, 1836-1920: "Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 100. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-idm140619131187568.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

»En Søndag i Cølln« er en lille Rejseskizze, henkastet let og hurtigt, skrevet med særligt Hensyn til »Illustreret Tidende«. Jeg haaber da, at min berømmelige Broder Carl, auteur illustré, ved Hjælp af sine litterære Forbindelser, vil skaffe Stykket Optagelse i det nævnte Blad ^{*)}, helst lidt hurtigt. Om muligt kunde det maaske blive ledsaget af en Tegning af Cøllnerdom. — Stykket kunde ogsaa optages som Feuilleton i Berl. Tid. — Og nu kommer jeg til, hvad jeg strax skulde have gjort, at takke Dig for dit Brev af 3. Juli, fremfor Alt for den faderlige Kærlighed, som aander derigjennem. Tak for alle Dine gode Raad og navnlig fordi Du udpeger for mig, hvad jeg især skal spørge efter, hvilket jeg beder Dig oftere at gjøre. s. 101 Thi paa Reiser er det en stor Kunst at kunne spørge rigtigt: de fleste vil gerne fortælle, naar de bare faae at vide, hvad de skulle fortælle om, derfor kommer det an paa at kunne udspørge dem paa rette Maade. — Optegnelser gjør jeg en skønne Hoben af, men for det Første er der ikke Tale om at benytte dem — vi vil »lade Gulerødderne groe i Ro«. Dette er ogsaa Grunden til, at mine Breve ere saa mangelfulde, som Du klager over, thi naar jeg har siddet og skrevet Dagbøgerne fulde, har jeg ikke Lyst til at gentage det Samme i Brevene. Og hvad skulde det ogsaa hjælpe, at jeg udbrød i høje Begejstringsraab over Rhinens Dejlighed? I, som har seet den, veed det jo, saa Eder behøver jeg ikke at fortælle det, og I som ikke har seet den, ja Eder kan det heller ikke nytte, at jeg fortæller derom, for I faa dog intet Begreb derom. Nej, saa vil jeg før fortælle om det, som ingen Dejlighed har, men som I Alle kjende, mit eget ringe ego. Thi jeg har ofte lagt Mærke til i Privatbreve, at det som ingen Interesse har for det store Publicum, det har netop den allerstørste Interesse for det lille Publicum derhjemme.